

Pali bácsi postája

Kovács Erzsike. Neked már szemé-lyesen válaszoltam a leveledre. Ismételtén üdvözöllek. — **Pócsi Mariska.** Örömmel köszöntelek táboromban. — **Hajrer Béla és Elek Sándor.** A mesét meg egyszer el fogom olvasni s csak akkor tudom majd megmondani, hogy közölhető-e? — **Hevesi Margit.** Kedves leveleddel igen megörvendeztetél Remélem, hogy hű olvasóm lettél. En sem fogok megtelekezni rólad. — **Szekely István.** Kovacs bátyádat s a jutalom nem marad el. — **Szepesi Bozsike.** A türelmetlenség nem erény. Légy nyugodt, hogy rólad sem feledkezem meg, csak várd ki az időt. — **Schön János.** Elbeszélésed jónni fog. — **Czegedy Nusi.** Szívesen írok neked, ha ezzel olyan nagy örömet tudok szerezni. En minden rejtélyt leközölök, ha jó. — **Juhász Gizé.** Kíváncsian várom a látogatásodat. A mesédre ebben a számban sor került. — **Vargha Zoltán.** Május végén küldj be rejtélyt, de inkább nehezét, mint könnyűt. — **Pájer gyerekek.** Látnom, hűséges olvasóm vagytok. A mesétek és a verseitek tetszik. Alkalmadtán közre is adom. — **Hancz János.** A rejtörök jók, de most nem tudom felhasználni. Később küldd el ismét. — **Szabó Ilonka és Kati.** Az Ilonka legutóbbi meséjét talán fel fogom használni, de biztossat nem ígérhetek, mert most nagyon sok mesém van. — **Zsurzsánna.** Ha gyakorlod magad, más-kor még több rejtélyt is meg fogsz fejteni. — **Deli András.** Ne szomorodj, hanem remélj. Előbb-utóbb rád kerül a sor. — **Dancinger Andor.** A mult kedden, sajnos, el voltam foglaltva s így nem találkozhattunk. Remélem, máskor szerencsésebbek leszünk. — **Szabó László.** A versedet majd közölni fogom. A szorgalom megtermi a gyümölcsöt, de ki kell várni az idejét. — **Strobach Rózsika.** Szeretném tudni, hogy a mokusról szóló mesét egészen te találád-e ki. Ha igen, akkor írd le szépen és küldd be újból. — **Sallay Marianna és Kati.** Mindkettőtök meséje érdekes, de az egyik nagyon is hosszú, a másik pedig igen szomorú. Ha azonban lesz helyem a lapban, akkor mindkettőt könyomatom. — **Böszörményi Erzsóka.** Leveleddel rendkívül megörvendeztetél. Ha olyan szorgalmas leszel a megfejtésben is, mint az iskolában, a jutalom nem fog elmaradni. Öcsit és Gilit üdvözölöm. — **Kiss Zoltán.** Ha a mesédet kissé átjavítod, feltétlenül közölni fogom, mert sok ötlet van benne. — **Szatmari József.** Neked is azt

üzenem, hogy légy türelmemmel. — **Vargha Mária és Zsigmond.** Új rejtélyekre a hónap végén lesz szükségem. — **Koss Tibor.** Nagyon jól esett, hogy mindig olyan kedvesen írtok. Azt látnom, hogy rendes, udvarias gyermekek vagytok, akikre büszkék lehetnék a szülők. Veled együtt szeretettel köszöntöm Olgát, Lajost és Zoltánt. — **Hüsse Gyula.** Tégéd is bejegyeztetek a kis könyvembe a leghívőbb olvasóim közé. — **Reszler Kati.** Írok neked, hogy örömet szerezzek. Azt is meséltem, hogy nagyon megszerettelek. — **Szegedy Irén.** Csak várj türelmesen s nem fogsz csalódnai. — **Téglás Imre.** A versedet ellettem említkül. Máskor is írj verseket. — **Nagy Ferenc.** A meséd valóban hosszú, de szép és érdekes. Tehetséges fiú vagy. Ilyen hosszú mesét azonban nem tudok közölni, éppen ezért küldj be egy rövidet. — **Lavotha Gabriella.** Kedves versedre válaszol azt a jó hírt közlöm veled, hogy tégéd is beirtalak a kis könyvembe. — **Weigand Ibolya.** Ha kedden nem jöhetsz, valamelyik más délután keress fel a szerkesztőségben. — **Bartha Dezső.** Leveledet megkap-tam. Derék dolog tóled, hogy tagja leszel a Takarékosknak. — **Dezső Zoltán.** A meséd igen ügyes. Kár, hogy nvar van és nem tel. — **László Aranka.** Ne szomorkodj, amiért nem válaszoltam, de most nagyon el vagyok foglaltva s csak a legfontosabb levelekre szoktam felelni. — **Giday Gabriella és Kálmán.** Azt nem tudom megmondani, hogy mikor kaptok jutalmat. Amint azonban megírták, akkor hogy ha szorgalmasak lesztek, akkor feltétlenül jutalomban részesülök. — **Kiss Ica és Imke.** Ha egyszer lesz idő, keressetek fel a szerkesztőségben. — **Sándor Juci.** Itt köszönöm meg neked kedves leveledet és azt, hogy kedden megírtad. — **Mondschein László.** Ne haragudj, hogy nem tudok minden levélre válaszolni, de sem időm, sem helyem nincs hozzá. Üdvözöllek. — **Bacsó Julia.** A versedre kíváncsi vagyok. Ügyelj a rímekre. — **Ritter Olga.** Remélem, most már egészséges vagy. — **Uzonyi Mariska.** A kis könyvemben pontosan be vagy írva és számon tartom a megfejtésidet. — **Horváth Olgi és Béla.** A mesét várom, de csak olyat küldjétek be, a melyet ti találtatok ki. — **Barkó Márton és Irna.** Köszönöm az elismerő sorokat. A mesét máris szeretném olvasni. — **Losonczy Gizella és Nándor.** Remélem, hogy most már nem haragsztok rám. A meséket mindig szívesen fogadom. — **Batiz Ilonka.** Bármikor szívesen veszem látogatásodat. — **Diószegi Sándor, Szabó Mária, Vágó Irén, Nagy Kati (Kerekes telep), Paláky István, Házó Ká-**

roly és Medvezky Pál, Lakatos Sándor, Halvany László, T. Kiss Irmuska, Szabó Ilona (Nyl u.), Nagy Erzsébet (Hegyi Mihályné u.), Novák Gyuszi, Makay István és Ilona, Szilágyi Muci-ka. Együttesen válaszolok nektek, mert nincs helyem. Legyetek szorgalmasak s akkor nem fog elmaradni a jutalom. Új rejtélyekre csak május végén lesz szükségem. Akkor is lehet főleg betűrejtélyeket küldjétek, mert azt könnyebben lehet felhasználni. Mindnyájaitokat üdvözöl.

Pali bácsi.

Fejtörők.

A május 4-iki számunk rejtélyeinek megfejtését és a nyertések nevét május 25-iki számunkban közöljük.

1.

S v é d x ü

T T ü s

2.

O z ö

T r

3.

I I s á g v á

H í r

Beküldte Lovas Jenő 1/a gim. o. t.
Beküldte Szenes Ottó IV. el. o.
Beküldte Barkó Márton és Irna.
Beküldte Batiz Ilona
Beküldte Zöld Gizella

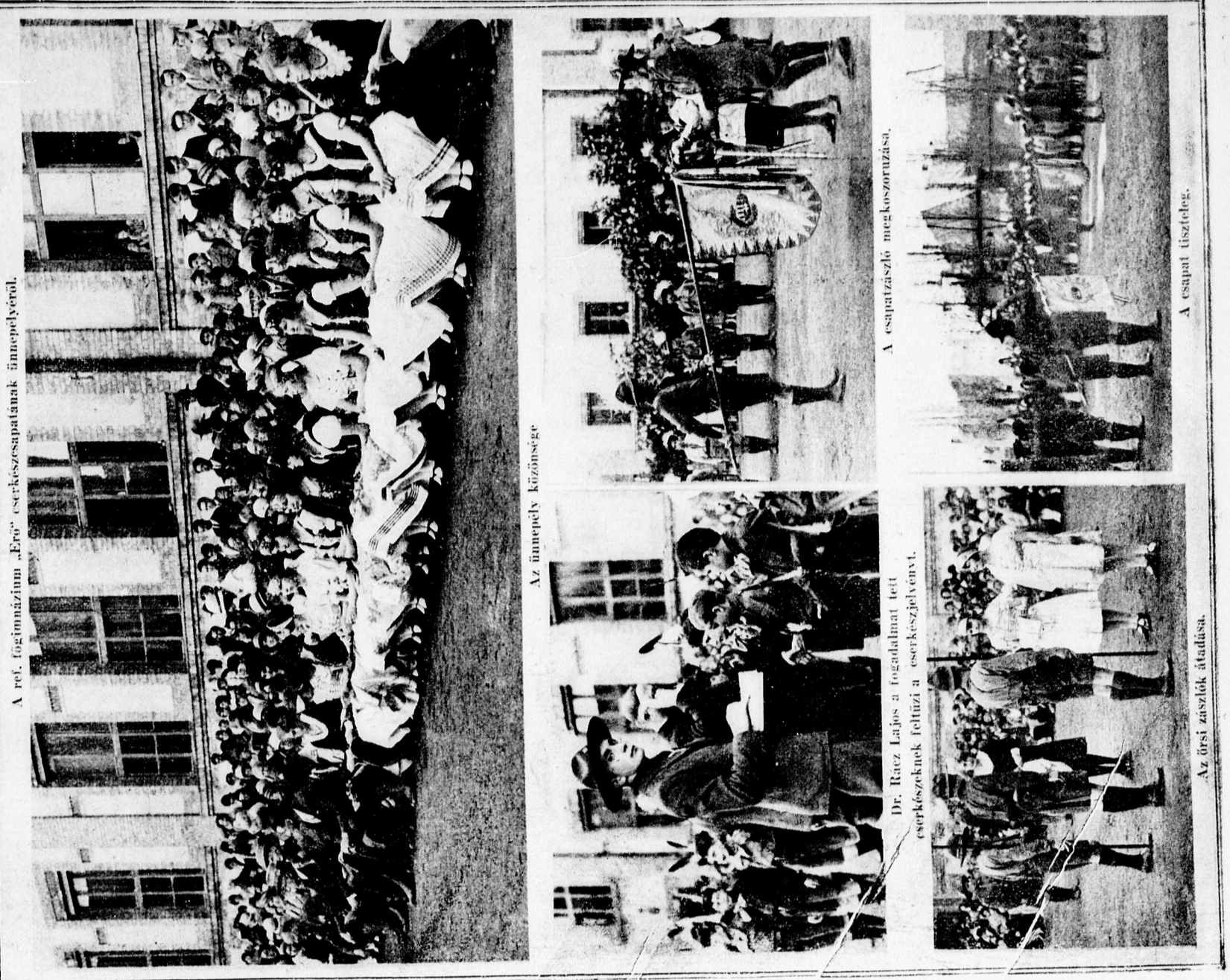
A megfejtéseket május 21-ig kell beküldeni a „Debrezen” szerkesztőségbe „Gyermekrovat” felirással. Az is nyerhet jutalmat, aki csak egy rejtélyt fejtett meg.

Az április 27-iki számunkban közölt rejtélynek megfejtése a következő: 1. Nagykanizsa, 2. Mindszent, 3. Vizspara, 4. Sakk, 5. Tarka-est, 6. Benfentes, 7. Ellenség, 8. Dégenfeld ter.

Jutalmat nyertek:
1. Nagy Kati II. el. oszt. tanuló (Homokkert) könyvet.
2. Nagy János IV. el. oszt. tan. (Homokkert) könyvet.
3. Bakóczy Marika V. el. oszt. tan. könyvet.
4. Barna Rózi I. polg. isk. tan.
5. Csathó Magda III. el. oszt. tan. könyvet.
A jutalom átvehető a „Debrezen” kiadói hivatalban a penztárnál.

NYOMTA ÉS A KLISEKFT KÉSZÍTETTE
LAPKIADÓ R. T.
A TISZANTULI KÖNYV- ÉS DEBRECEN, JÓZSEF KIRALYI HERCEG UCCÁ 1. SZÁM.

A DEBRECZENI VASÁRNAPI MELLÉKLETE

A ref. foginázium „Ero” eszkeszapatának ünnepeyeről.

Az ünnepej közönsége

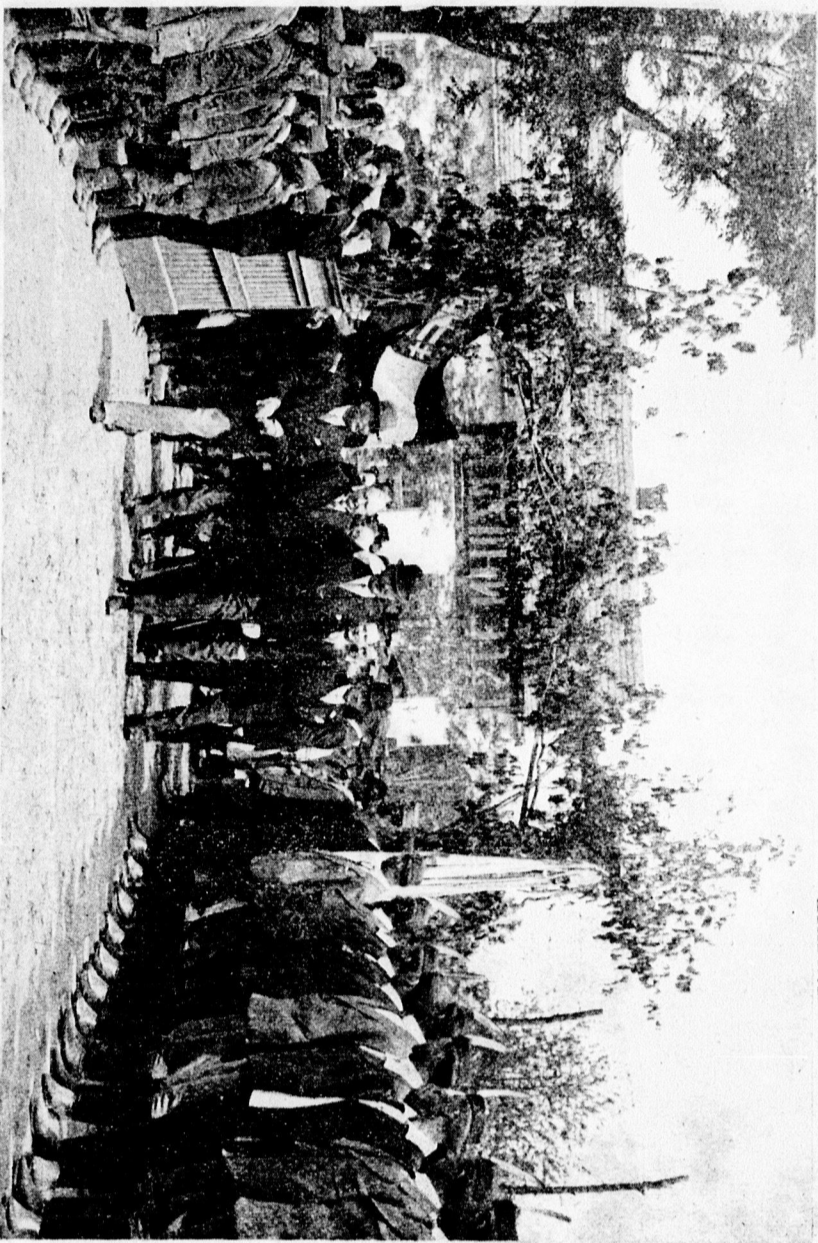
Dr. Rácz Lajos a fogadalmat tett eszkeszkeknak feltűzi a eszkeszkejvenyt.

Az úrsi zászlok átadása.

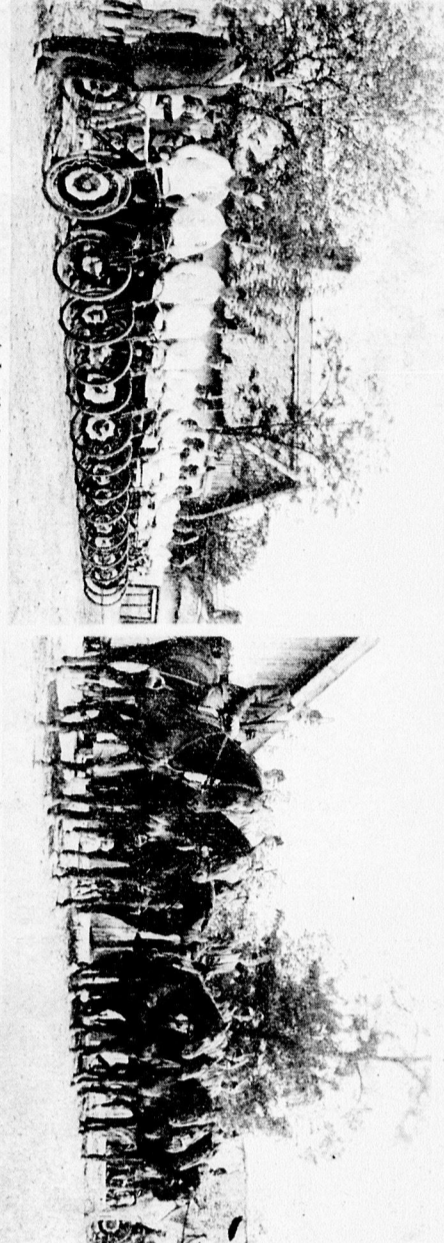
A csapatvező megkoszorúzása.

A csapat úszófeleg.

Dr. HADIVÁZ ZSIGMOND FOISPAN DISZPOLGARI ORLEVÉLENEK CNEPELYES ATADASA HAJDUSÁMSONBAN.

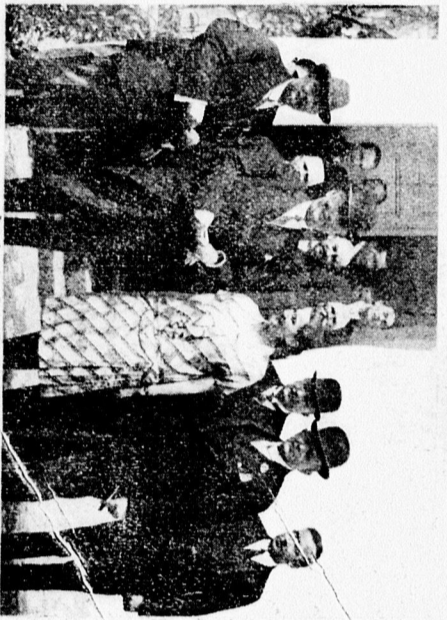
A fősipan Kiszereivel a lovaknak sorfala között a diszközgályosor megy.

A kerékpáros és lovas lovettespartok várják a fősipant érkezését.

F. Szabó István főbíró idvizi a fősipant.

A fősipant és Kiszereit Greshorostól Kálmán főjegyzőt lakásán ahol világszereplést volt.

Durcás Juci születésnapja.

Juci kiment sétálni az erdőre. Amint ott sétálgatott, valahonnan egy szép, hosszúszakállú törpe bukkant elő. A törpe megkérdezte Jucikától:

— Mit akarsz az erdőben?

— Juci azt felelte nagy-gunyosan: — Mi közöd hozzál!

A törpe ekkor eltűnt. A lány azonban még hallotta, hogy a távolból valami ezt kiáltja:

— Majd megbánod még a durcás-ságodat!...

Jucinak egy szép babát akart venni születésnapjára a törpe, de mivel a kislány olyan rossz és durcás volt hozzá, nem adott neki semmit.

Később Juci ismét kiment az erdőre a születésnapjára. Itt újabb találkozott a törpével, aki megkérdezte:

— Hová mész, drága virágom?

— Megyek az erdőre virágot szedni.

— Minek az a virág neked?

— A születésnapomra kell.

— Hát miért az erdőből viszed virágot?

— Mert nincs pénzem venni.

A törpe bólintott a fejével és barátságosan elköszönt Jucitól.

A következő születésnap is megjött. A kislány egy szép hajashabát kapott. A baba olyan gyönyörű volt, hogy a napra lehetett nézni, de arra nem. A habát a törpe küldte Jucinak, aki mikor ezt meglátta, kiment az erdőre, hogy megköszönje neki a szép ajándékot.

— Lásd Juci, én a jó gyerekek királya vagyok, — mondta a törpe kedvesen s megsimogatta a lány arcát.

Mikor Juci meglátta, hogy a jó gyerekek királyával gombabábkodott a mulkora, nagyon megijedt, becsánától két durcáságáért és megfogadta, hogy ezentúl mindenkiivel szepen fog beszélni s jobb lesz, mint azelőtt volt.

(Zsibere bírsík,
V. elemi oszt. tan.

A kis megmentő.

Forró nyári nap volt. Ilyenkor az emberek esőt jósolnak.

A széles országúton sebesen robgott tova egy négylóvas hintó. Látszott, hogy a bennülőknek minden perec drága s minél hamarabb haza akarnak érní és most nem szerették az esőt, amely gátlóhá őket a haladásban.

A sorakba húzóva egy kedves kis fiú áll. Ruhája előkelő színek gyermekre enged következtetni. De most a kabátja oldalán ki van szaggatva, az aljából egy rész is hiányzik és egész ruhája gyírt. **Katasztrófa, hogy dula-**

kodott valakivel, de nem sikerült neki egyóznai ellenfelet és most a kimerültségtől fáradtan, lehajtott fejjel aludt és álmódott — az ezután következó életéről.

Egy tekintet a mellette ülő öreg férfi arcára s azonnal észreveszi, hogy itt két ellenség van egy hintóban, amit elárul az a pillantás is, mellyel végignézi a félkenken sarokba jutódó fiút.

— Ezt megkeresni! — sziszegte, miközben fájdalmasan nyögött fel. A kezéjén veres csatolokban logott a bor, ami a kislány haragszáról tannskodott. — Alszik, — mormogta magában. — No csak hadd aludjon.

Majd hirtelen félrehúzza a hintó függönyét, kitekinthet. Odakint mindentele toronyosulni kezdett a felhős csakhamar sűrű cseppekben megeredő a zápor.

— No, jól nézek ki, — dörmögte az öreg és hosszú karomkodás szakadt fel ajkán. Majd gyorsan költögetni kezdte a mellette ülő kis fiút. A gyereket ijedten nyitotta ki szemét és mikor ellenségét maga előtt látta, föleszmélt.

— Gyorsan vedd fel a kabátod és kalapod, — mordult rá az öreg úr, — mert kiszállunk a hintóból, az eső miatt tovább nem mehetünk. Majd kislány szökt a kocsihoz, hogy a közeli város határára lévő házánál álljon meg és oda tenek be, míg a záporot tart.

A fiú azt halva, hogy egyszer már le is szálltak; gyorsan felöltözött és várakozva, de ellenséges szemmel fordult az öreg felé.

— Te, — mondta ez szigorúan, — ha nekem el mered ártani, hogy ki vagy és én ki vagyok, megölklek. Te a fiam vagy, én pedig az apád és punktam. — S hogy szavának igazat adjon, jobboldal is, baloldalt is potfontította a gyereket.

Csakhamar megkerkeztek a város határára lévő szép nagy házhoz. A hintó megállt a kapu előtt és a kocsi kinyitva a hintó ajtaját. Az öreg úr és a kislány kiléptek. Becsöngették a házba s a kapu feltarult előttük.

Az udvarias bennlakozók után szíves vendégfogadásban részesültek. A kislánytól megkérdezték, hogy mit szeret legjobban. Mire ő kért egy pohár tejet és aludni szeretett volna; mivel nagyon meggyötörte a hosszú utazás. A kért tejet mekapta és míg azt szívesülve itta poharából, kinyitott az ajtó és egy szőkehaját, kékszemű 7 éves kislány lépett be rajta. Mosolyogva köszöntötte a vendégeket, majd odament a kislánhoz és megismogatta haját.

— Hogy hívnak? — fordult mosolygva a nájánál 2 évvel fiatalabb gyerekek felé.

— Tibi, — felelte a kislány és csinosan meghajlítta magát a kislány előtt. Mikor Tibi megitta a tejet, aludni tért. A szobában két ágy volt, azt hitte, az öreg úrral fog egy szobában aludni és nem jött szemre az ólom Nemskára kinyitott az ajtó s belépett rajta a kislány.

— Te még nem alszol? — kérdezte.

— Felek, — felelte a gyerek.

— Oh, te kis csási mitől felsz, hisz itt nem bánt senki — és megintógatta a gyerek arcosáját.

— Hallgass meg, — mondta Tibi a kislány felé fordulva. — Nekem ez az úr nem az apám, hanem egy rabló. Ő elrabolt engem az édesanyamtól, erőszakoskál el akar vinni magához. De én nem akarok elmenni; memis meg ettől az embertől.

A kislány megértette a kislány panasztát és megígerte, hogy meg fogja menteni. Mikor aztán az öreg ember aludni tért, elmondta anyjának a kislány beszédét. Édesanyja gyorsan felrohant a rendőrségre és egy fél óra múlva elfoglalt az öreg urat, akiről kiderült, hogy már régen keresik és a legnagyobb rablóvezér.

Tibi ke szüleit értesítették a gyerek tartózkodási helyéről és pár nap múlva elbocsátva a kis Honkától, mint barátjától és megmentőtől, boldogan indult születésnapjára a főváros felé.

Honka és Tibi mindig érinkezték egymással és a kislány sohasem felejtette el, hogy egyszer Honka mentette meg őt a rabló kezei közül.

Juhász Gizi,
I. polg. oszt. tan.

A jószágos tündér.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy szegény asszony. Annak volt két gyermeke. Olyan szegények voltak, hogy az erdőbe kellett nekik jáni gallyért. Egyszer éppen mentek hazafelé és ellevették. Nem tudtak hazamenni. — Édesanyjuk agódó szívvel várta haza őket. Keresésükre indult, de hiába kereste, nem találta.

A gyermekeket ugyanis az erdőben egy boszorkány csalta el és bezárta őket a szobába. A gyermekek imádkozni kezdtek és itt sem hagyta el őket a jó Isten. Mikor egyszer éppen imádkoztak: megjelent egy jószágos tündér, aki kiszabadította és hazavitte őket. Ottthon az édesanyjuk nagyon megörült nekik. A jó tündér gazdagságot is tetete őket. Még most is élnek, ha még nem haltak.

Szabó Kata,
IV. elemi oszt. tan.

mut, a hamuból pedig éleire két az Aranykender, melyből megszövöm az igaz esodaruhát, hogy abban vigyem Pipacsot az esküvőre.

— Na, ha így van, — mondotta az öreg király, — még ma megtartjuk a kézfogót s ha visszaszereztük az országotok és elkészül a csodacipellő, meg a csodaruha, akkor megtartjuk az esküvőt.

Eközben Róza rongyos rubájával úgy-ahogy megtörölte az arcát és odafordult a királyhoz:

— Lelkem édesapám, nem ismer meg?

Nagyot kiáltott az öreg király örömeiben s azt se tudta, melyik lábára álljon. Róza meg odafordult a Napkirályhoz s azt mondta neki:

— Azért vágytam a kristályserlegre, hogy vele együtt megtaláljam az igazi, tiszta szerelmet. A te szived a kristályserleg nélkül is az enyém, meg is szövedtem annak tisztaságáról, mikor te nem tekintetted azt, hogy csak egy moskos szolgáló vagyok, hanem így is feleségül akartál venni. Holdkirály rejtettő magy néppel nem bírközhatom királyfi, a tied vagyok. De itt a kezem királyfi, a tied vagyok, ha egy falpalatnyi földed sincs a nagy világon.

A királyfi megölelte, megcsókolta Rózsát és még aznap este mind a három pár megtartotta a kézfogót. Másnap elindultak a királyfiak. A Kék és Aranykirályfi az öreg király katonáival, Napkirály meg csak egyedül. Párviadalban győzte le a Holdkirályt, visszavette tőle a kristályserleget és övé lett megint a Napország. Ugy ment vissza Rózáért.

Az öreg király a vén boszorkányt, meg a három fiát tüzhaiára ítélte, de azok szunyogokká váltak és elrepültek a Pokolba, ahol maguk is ördögökké lettek és feleségül vették a három ördögleányt.

Tulipán és Pipacs gyönyörű üveg-szekrényben tartották a csodacipellőt, meg a csodaruhát. Néha felvették és akkor százaszorta szebbek lettek, mint addig voltak.

A Róza kérésére Napkirály a legmagasabb hegy tetején építtetett egy

kis nyugalót. Abban helyezték el a kristály poharat, hogy mindenki láthassa, csodálhassa azt. Mellé tette a szépséges Róza a kigyócska gyűrűjét is, meg a galamb karperecét. Nekik egyikre sem volt szükségük, mert a szívük tiszta volt, a ravaszágot nem szerették, legszebbnek egymást látták és ők voltak a legboldogabbak a föld kerékén.

(Vége.)

Az árva.

Írta: Kiss István.

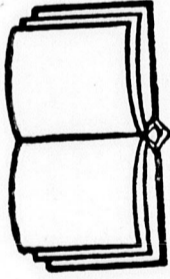
II. fejezet.

Esti harangszóra Hazatért a nyáj már, Utszéli tanyánál. Utszéli tanyánál. Egy jószágos tünder Lakott éppen benne, Megesett az árván Szerető jó lelke. Hivta édes szóval „Gyere be fiacskám, Van a kis kertemben Arany díóm, almám. Aztán, ha jól laktál Mesétek majd szépet”

Laéi a kis árva Tetován befépett. De nem is bánta meg Hogy oda befépett Soha nem látott még Olyan fényességet. Tünderurfiak jártak Tünderlánnyal táncot, Ugy járták a táncot, Láruk alig látszott. Hogy Laéi meglátták Rögön közrefoglak. Egy szép tünderlánnyal Tanera tanították. Aztán jóllakatták Minden földi jóval, Aranyos díóval. Csüngő mogyoróval. Legyűl a tünder Odaült melléje. És megtanfította Gyönyörű mesékre. Amit gyerekek, ha Kiváncsiak vagytok. Figyeljétek ide, Ti is meghallhatok.

GYERMEK IRJA

GYERMEKNEK.

A KÉT CICA.

Ciusz, Miusz be se mennek a szobába, Mind a kettő tudja: alszik kis gazdája. Amig alszik, játszadoznak, Ha felébred, enni kapnak.

Felébredt már a kis gazda, Enni kap a két kis cica. Ciusz Miusz, gyerekek ide, Lesz etedel itt bővíbe. Melyik ker tejet, melyik kávét? Mely'knek adjak csokoládét?

Kis gazdájuk hívására A két cica ugrik nyomba. A kis gazda megeteti S mind a kettőt lefekteti.

Balogh Anikó IV. el. o. t. (Sveflts-intézet.)

TAVASZ.

Olyan a láthatár, Mint a tünderliget, Virágerdő fedi A dombot, völgyeket. Napsugárban tündök Nagy városunk képe, A légben madárdal Csodaszép zenéje.

Megtelik a lelkem Rajongó érzéssel, Viraszaló hitben Feljűlt reménnyel, Eltűnik előlem Minden földi bánat, S szívemre ölelem Az egész világot.

Kálmán Margit VI. el. o. t.

DAL A TAVASZRÓL.

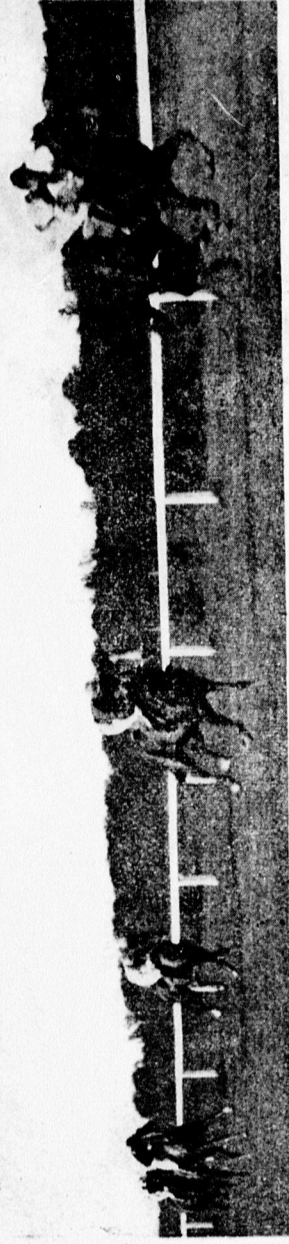
Tavas van, tavasz van, Virág nyit a fakon. Ez nekem, ez nekem De nagy boldogságom!

Nyílnak a virágok Az én kis kertemben, Azért vagyok én most Ilyen jókedvemben.

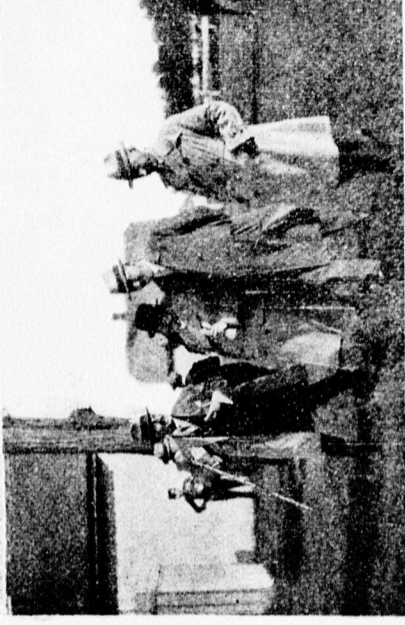
Hogyha mind kivirít A jácint, tulipán Hej, de szép bokrétát Kötök neked, Anyám!...

Dolhay Évike III. el. o. t.

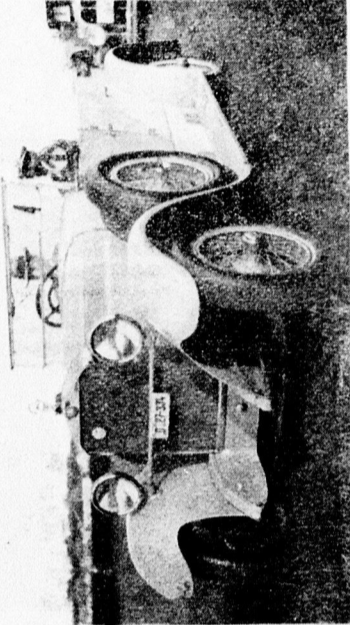
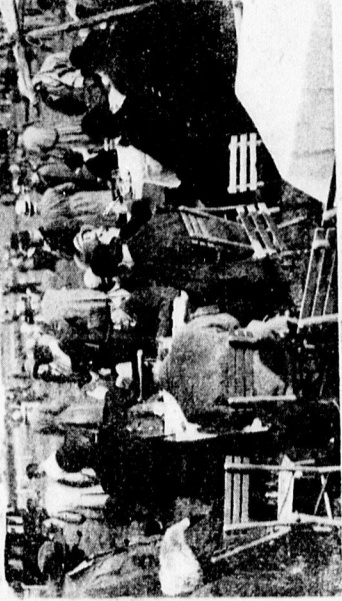
KEPEK A DEBRECENI TÁVERSENYEKÉRŐL.

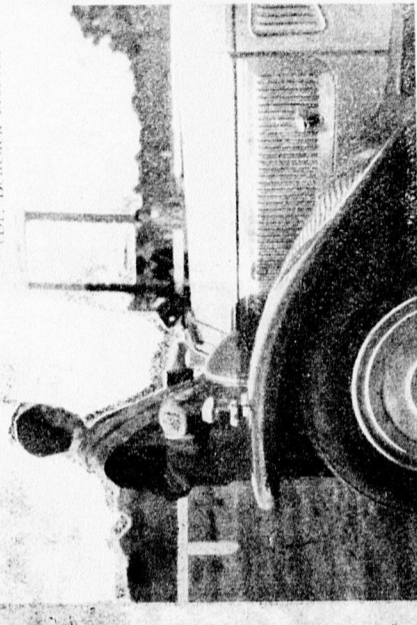
Finis az egyik futamban.

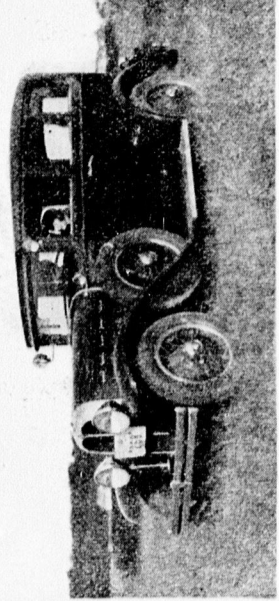
A verseny köznsége.

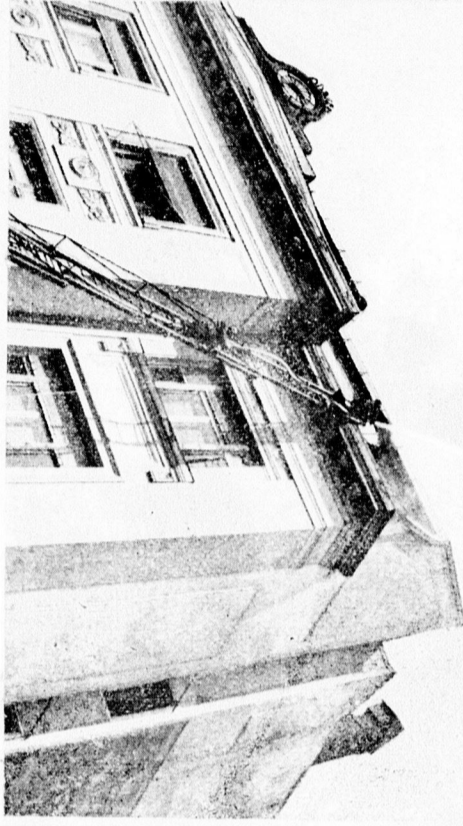
Az autószevaseny két alakuló helyezésű résztvevője. (Dr. Benedek Menzobos és Juliasz Istvánné Oaklandja.)

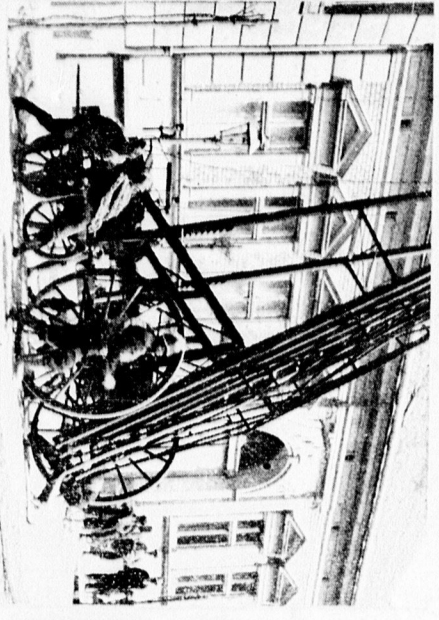
A győtes Lancia-kocsira dr. Hüttl Tivadarné felkülti az arany-szalagot.

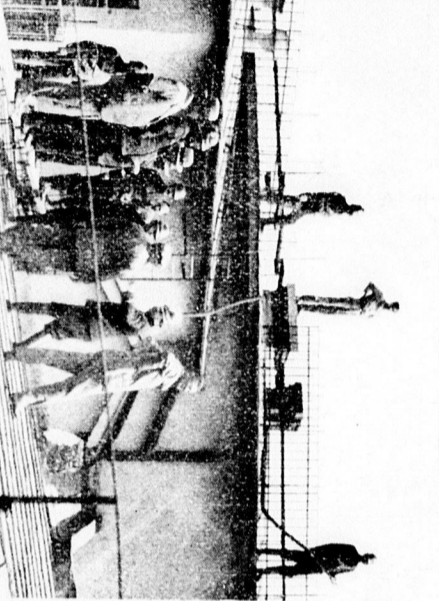
Finis az egyik futamban.

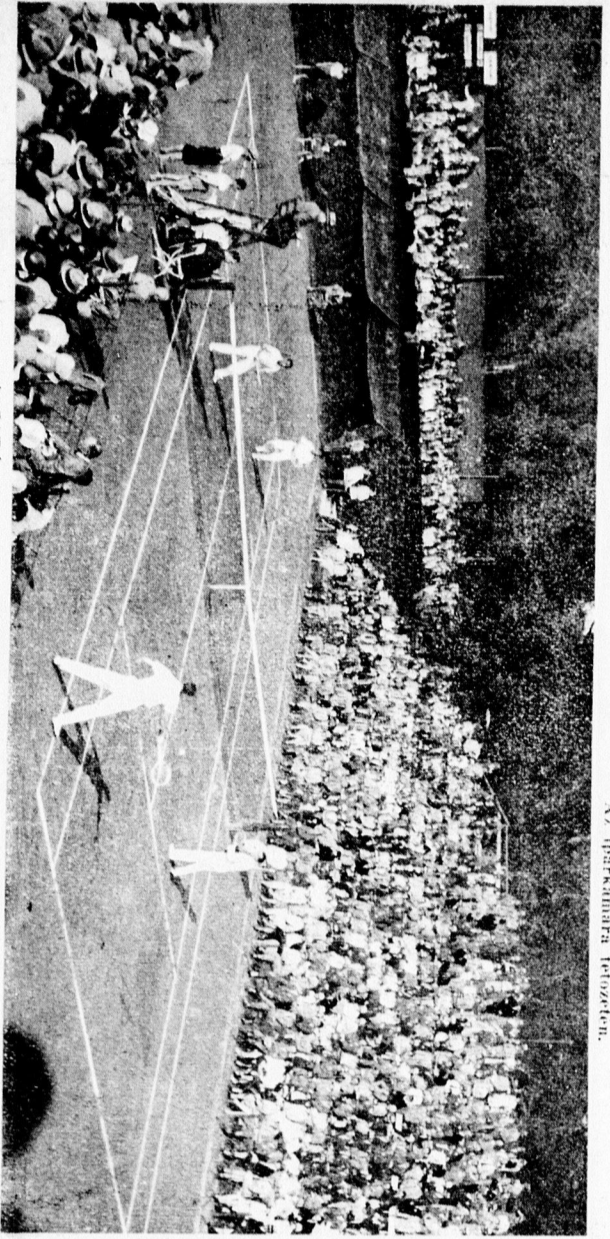
A II. lelkári nyomással felhagyott vízszent.

Szeretik a tolibírtai.

A farkasmarra levezető.

A JAPAN-MAGYAR JAVVS CUP- MÉRKÖZÉS
Hátul: Ashner—Kezring meger par. szobhu: Haruda—Mo Japan par.

1930. MÁJUS 18.

GYERMEKEM

17. sz.

DEBRÉCEZENE

Szerkeszti:
PAUL BACSIL.

A csodacipő, aranyruha, meg a krisztálypohár.

(IV. folytatás.)

Ura: Székelyné Bessler Anna.

Nem szól az ördögnek semmit, csak összevett a lányával s másik tállal elült fölött ki. De Róza még nagyobb szírással jött vissza, hogy így meg így: a: Aranykirály még meg is verte. Az ördögnek összemosisított a lányával, de azért még háromszor is visszküldte a szolgálót az újabb tállal.

Hanem a Napkirállyal nem boldogult Róza. Az a gyönyörűség szép királyi azt felelte a kérésére: — Nekem nem kell az ördög lánya, mert nem szeretem, soha nem is veszem feleségül, mert gonosz a szive, meg a lelke, hazudni meg az életéről se hazudok!

— De hát akkor...
— Nem kell a Napkirálynak. — mondta. — mert erősen beteg serény. De hát majd meggyógyul a lakodalmam napján. — Felelte hozzá bizalmeskodva.

A három ördögének ezalatt felvette legrövidebb rokolyáját és elmentek a három királyfihoz. Napkirály fel sem nézett, de a másik kettő úgy kedveskedett, envolygott a lányokkal, hogy a legkisebb ördögének is elfeledte a Napkirály sértését. Öreg este volt, mikor hazamentek anyjukhoz. Az ördög Róza megverelt és azt mondta legidősebb lányának: — Hallod-e lányom, aludni akarok, gyere, simogasd a lábamat.

— Ha boldog volnék. — mondja nagy helykén a lány. — Holnap a Kékkirály felesége leszek, aztán majd a maga lábát simogatom, nem gondoljál?

— Hát én...
— Mikor még megvolt az országom, arról álmodoztam, hogy a Napkirály király lenne a lányom. —
— Hát én...
— Mikor még megvolt az országom, arról álmodoztam, hogy a Napkirály király lenne a lányom. —

— Hallod-e lányom, aludni akarok, gyere, simogasd a lábamat.

— Ha boldog volnék. — mondja nagy helykén a lány. — Holnap a Kékkirály felesége leszek, aztán majd a maga lábát simogatom, nem gondoljál?

— Hát én...
— Mikor még megvolt az országom, arról álmodoztam, hogy a Napkirály király lenne a lányom. —

— Hallod-e lányom, aludni akarok, gyere, simogasd a lábamat.

— Ha boldog volnék. — mondja nagy helykén a lány. — Holnap a Kékkirály felesége leszek, aztán majd a maga lábát simogatom, nem gondoljál?

— Hát én...
— Mikor még megvolt az országom, arról álmodoztam, hogy a Napkirály király lenne a lányom. —

— Hallod-e lányom, aludni akarok, gyere, simogasd a lábamat.

— Ha boldog volnék. — mondja nagy helykén a lány. — Holnap a Kékkirály felesége leszek, aztán majd a maga lábát simogatom, nem gondoljál?

— Hát én...
— Mikor még megvolt az országom, arról álmodoztam, hogy a Napkirály király lenne a lányom. —